

ירושלים - הרים סביב לה

תחילה וראשית לכל, הרי זה קור, הנכסה עליך מעם השלעים האפורים, הרחובות השוממים ובתי האבן הקודרים, ולאחר מכן - גשם וערפלים וע' גנים, עננים, אלו שבכאן אינן שטים מעליך, הם שרויים בתוכך, או שמא אתה הוא השרוי בתוכם.

ירושלים רחובות שוממים, עובר אורח מקרי עטוף במעיל ומגבעת ופנסי רחוב מב' ליתים אורם העמום, ומעל לכל - קורי, קורי, קורי, ירושלים.

דחי המלך ג'ורג' תחילתו בסוכת השוטר, גמורתו בהצטלבות, עקולו חד והריהו משתפל לבני יהודה "עטרה", "יר" דן" ו"אלנבי", והרי לך מרכזה הרוחני והתרבותי של הבירה.

משבצת למסגרת דלה זו שלושה בתי קולנוע, "הסרה סנטה", "בצלאל" ואולם הימ"קא. - והרי לך לפניך ירושלים בא' שר לכל, מכל, כל.

"עטרה" - כסית דה ירושלים, קפה דלוח ועכור כמי שופכין, גג עשוי ירי-עות אוהל דולף מים, תנור נפט, עשן, הבל גשימות, המולה קולנית וחבורות סטודנטים נצחיים המתוכחים עולמית.

"ירדן" - המרכז "האימפריאליסטי", או בית ועד למומחייאסטרוטגיה כבא דנים בסבוב הבא ובכשלונות כבוש העיר העתיקה בעבר. נערות צבועות לחיים ושפתיים. פסנתרן משמיע פע' מים יצירה כלשהי הקרובה קרבת שפ' זה רחוקה לשופין או ליסט, אשה המתרקבת בצעדי ענק לגיל הנעורים מט' 2, מחלקת כרטיסי כניסה למלכות השמיים וקפה, המזכיר בצבעו אותם מימלאים שהיו בשמוש אי פעם ונת' קראו - קפה.

לאחר הליל
הגדת הכלים

הכביסה ונקי הבית וכן לפני השינה משחי את ידיך בב' קרם, ולוטה לבל תהיינה אדומות ומחוספסות... ולוטה מזינה את העור ושומרת על רכותו ועדינותו.

ולוטה
תוצרת שמן-היא!

Velveta

"אלנבי" - מכונת הפלאים האמרי קנית, המקיאה מקרבה כעכי לביבות שחורן מרובה על תוכנו, מושכת המר ני מסתכלים, ואפשר שאין זו אלא השפעתה הזוהבה של המוכרת הבלוני דיניה, - על כל פנים הקפה טעים באופן מיוחד - ונראה שאין רמתה הרוחנית של החברה מותנית בשותיו.

וכאמור - "בצלאל", "הסרה סנטה", "הקונסרבטוריון" ואולם ימ"קא, הה, כן, בניני הכנסת. כמוכן, והרי לפניך הבירה, היא כמות שהיא, כמות שהיתה זה רבות בשנים ותהיה.

בשבת מסתלק הענן ששכן מעל - ומתחת - הר הצל - מיס קארי ופינה מרחבי גבהים נפלאים לשמש היוחנית והזוהרת.

מיס קארי, פסגת הר נישא, שני בניני מדות וכנסיה קטנה בטבור הפסגה. לפנים היה בכאן בית מנוחה ומר-גוע לפקידים ממשלת המנדט; הועבר "בירוש" לרוצחי הלי"ה ונמסר "במ' תנה" עקובת דמים לכובשי עין כארם ומשחררי הפרוודור.

בית ג'אלה צופה ממול ומקריגה אל על מתקני שידור ששרתו בזמנם את "צבאות הוד מלכותו". כיום יש לה תפקיד אחד: לעורר יצרים, "אימפריא" ליסטיים" בלבבות קציני צבא צעירים שחתמו על שרות קבע. צבאלה הימנה גמה בין שתי שלוחות הר וצופה על ואדי סארר - בית לחם - רמת רחל, ארמון הנציב, הר הצופים והרי מזרח הבירה.

ולמטה ממש למטה, - פשוט נתר ועוף - עין כארם, לפנים תערובת מזרחית טפוסית של עבאיות, כפיות, נוגילות וריחות קאב, כיום - עצי פרי בשלכת, משפחות מעולי בולגריה ומרוקו וכפר הנוער, "מוסקוביה" ה-ריד האחרון - והגאה מז' מאוד - ששרד מימי המנדט; הנה עד המפור-סם - שקט, דומיה ושלוה נעימה מבדילים אותו מקרתנות החולין של כפר העמל.

להכנס? לא, אין אתה יכול להכנס אלא באם תפרוץ פנימה בכוח, ושמא תקרא לאחד הנוזרים: הלו! כאן נזית גי המאה העשרים מתעסקים על דלתות המאה... (הראשונה??) לא, אין נפש חיה, עסקים כנראה בעבודת הבורא, ובכן, טוב ופנה הלאה, לא, רגע, שלח עוד מבט אחרון, אילן שהיקף גזעו כדי חביקת ארבעה אנשים. תמונת צב' עונין רחבת מדות המתארת את דרכה של העלמה הקדושה מנצרת לעין כא' רם ושוב, - שקט, גועם ושלוה.

המעין שבכפר הנוער מפכה מים חיים ונפלאים, חבל רק שהיום יום חורף ואין הצמאון מטרידך, טבלה הקבועה בכותל ממול קוראת ומוזמניה: "הוי כל צמא, לכו למים". הכוונה מוחשית עד מאד, הנה אתה והנה המים, כרע ולגום, והו זה, אחירה של קדמוניות, הכנסת אורחים, אדיבות ונועם.

ומאכן להר העבר והעתיד, הר הר-צל, פעם נטעו כאן גנים גדולים ורח' בים, כיום עומדים עצי המשמש והי שויף בשלהי השלכת ומשוחים למקום ארשת של יתמות יתירה.

מסביר באדיבות: לפנים נתחוללו בכאן קרבות עזים, ובאותה אדיבות: שמא השתו ספל קפה? קפה ועבדול קאדר. אכן, הזמן מטשטש מאורעות וחיות. הקאסטל מבצר הפרוודור והורף, הדרך המוליכה לבירה.

כה. ומהו כסר זה שעל הפסגה הסמוכה? וזה שלמטה הימנו? משגב הפלמ"ח הפרי הכניס לנו הון רב בקיץ שעי' בר; בתכניתנו לגדל כאן דבורים וזאת על שום הפריחה הכפולה שבמקומות אלו.

המדבר - פלמ"חניק, ואפילו, אין אתה יודע שהמתישבים אנשי פלמ"ח הם. הנה לפניך פלמ"חניק, הבלורית השופעת והסתורה, המכנסיים, הקדרות (חורף) המבט העז וחיתוך היבור הצב' רי, העסיסי, החונן - פלמ"חניק.

ועיניני בטחון? סליחה, זאת איני יודע. שפיר - עיניני בטחון, יפה להם השתיקה.

שחתו תה? לא! יח"ח. דרכנו אצה לנו.

סאטף - מנין לדעת שאכן חיים אנשים, הר מכאן, הר מכאן ואדי באמ' צע וקצת מעליו ביקותות אבן, רכובות זו על גבי זו, כרגיל: - לפנים כפר ערבי, כיום קיבוץ, ולעברית חוסב שמו: בכורה, ואין נאה משם זה, סיטף - הפרי הבשל כדי התמקעות בכורה - גני פרי על המדרונים.

ממול - על צלע ההר הסמוך, מנור סאטף.

ואם כן, למנור, ראשית רד בינות לגני הפרי, חצה את ואדי עין כארם, הנופל בקירוב מקום ואדי סארר, דגו מעל חומת האבן המקיפה את המנור והמוכירה לך את חומת סין בועזי אפנין, והרי ששרוי אתה בטבור - טבור של השקט.

דרי המקום - גויר מזדקן וכלרו, אלא שעם בוא השבת תמצאם הולכיכ לבלותה ב"מוסקוביה".

הבנין סגור ומסוגר מכל עבריו ואין אתה שומע אלא את המיית המים המ' קלחים על פני הטרשים. המים, דומה שאין ההר עומד אלא על גבי מעי' ונת. המערה הגדולה המקרה מים חיים וזכים מעוררת בך רעות אימה אמירה. ברם מאידך מעוררים בך דגי הפו השי' טים בברכה רגשי נעימות. והנה שלט בעברית: - מקום קדוש. מנור זה שייך למסדר "הסרה סנטה", שמסר טבורו חלק מבניניו בירושלים לרשות האוניברסיטה העברית. הפוגע במקום זה מתנכל לאלו שכה הטיבו עם האו' ניברסיטה".

ובכן, אין לפגוע במקום זה, ואילמלא האזהרה, כלום היה מישהו מהין לפגוע? ובכן סגור המקום ומסוגר, הצץ מב' עד לסורג הברזל לתוך הקאפלה השי' קועה בדומית ריון. האון להמיית המים ולשקט הנפלא המושל כאן בכיפה. שקט שמעולם לא הופרע ואפשר שלא יופרע לעולם, וחזור על עקבותיך, השמש מש' תפלת מאחורי ההרים ובטנך הומה.

הרחקת שערות לחלוטין בדיאטרמיה

באחריות בלי צלקות ובאופן סופי (שיטה חשמלית) 1400 שערות לשעה מהרגלים "ירדניה" תליאבי, יוחנן הגנדלר 18 תיפה, רחוב מיכאל 31. השתמשו בחדשי תורף להרחקת שערות.

שחור - לבן
המו"מ הכספי הכריפי - ישראלית החז' באווירה יריר דותית.

דרושה פחות אווירה "לירית" יותר העברת לירות.

יתרות השטרלינג שלנו - מזקפאות.
העלאת המשכורות - מוקי פאות.
נכסי הגרמנים - מוקפאים.
ואנו מתפלאים על הכפור!

מפ"ם מוכנה לשכוח הטאי העבר וזהתפשר, אך אחת הדרישות העיקריות - שר נוי עמדת מפא"י בענין הכי רת אשנה.

אם יאידמו חסאיכס כשני - כא ש' לג ילבינו!

נקבעה דרגה נוספת בצ.ה. ד. - זו של אזרף-משנה.
על זה נאמר - חשנה סס משנה מזל!

נתבטרה אשמת הסתננות כנגד ערבי נעוה, שכן לא הוכח שעוה נמצאת מחוץ למדינת ישראל.
מעז (ה) יצא מתוך. ש. ט. ראוך

באוסובוס ואחוצה לו

אנוכיית

מי שיערוך סטטיסטיקה יוחת, כי בימינו אלה מבלה אדם חלק גדול מחייו באוטובוסים ובנסיעות. ודוקא במקום זה יכול אדם ללמוד: סולטיקה, דיפ' לומטיה, כיצד יש לנהל מדינה וכיצד אין לנהלה; אפשר ללמוד משהו על אפיים של בני-אדם, על פרנטותיהם ועל דאגותיהם ואף - על אנוכיותם.

האוטובוס הנוסע לאותה מושבה, עוי זב בשעה קבועה. 10 דקות לפני המו' עד הגיעה אשה במרוצה. עלתה למכו' גית בכבודות, שלמה את מספר הפרו' טות והתשבה. מיד ספרה לשכניה כמה דאגה פן תאחר ועד כמה יפה עושה הנהג שאינו מקיים לנסוע ומתחשב באותם הנוסעים שאינם יכולים להגיע לפני הרגע האחרון.

שתי דקות לאחר שאמרה זאת החלה מסתכלת בשעונה בעצבנות והמליטה כלפי הנהג:

"אדוני הנהג, נדמה לי שהגיע הו' מו' לנסוע". פנה אליה אחד השכנים: "האם אינך סבורה בגיירתי שיש לך כות, בכל זאת לרגע האחרון?".

סגנון

הנטיעה לחיפה ברכבת באותו יום היתה משעשעת. וזאת כיוון שלפני יש' בו שתי נערות, סמיגריסטיות. מעיין שיחתן הלך והשתפר עד שמרבית השכ' גים הסו אוון קשבת. התברר כי סגנון היה ערב ולאונטי. הן יצרו סגנון עברי מקורי שאין לזלול בו כלל. והיינו: מווג שפת המסורת עם שפת "הסלנג" הצברית. מצאתי בשיחתן צרופים מפ' תיעים.

רותל קנתה מאותו מגיש טבלת שר קולד. לאחר שבלעוהו ולא נודע כי בא אל קרבן חפצה שולה להשליש לידיה של רותל את מספר הפרוטות הדרושות. רותי: "הניחתי יערב ויבושם לחיכך". לאחר רגעים מספר, מפאת הקור, הוציאה שולה כפפות הדוויות. רותי: "מהיכן גרדת" את האנטיקה הזו של סבתא ינשה?".

אשף